

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. III. Etiam prædicationis titulo Religioso fugiendum consanguineorum commercium, & profectionem in patriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

meæ, quietem & tranquillitatem tol-
lent? quot dies oculis meis obuersabun-
tur eorum facies & formæ, & uerba, quæ
scripserunt? Quanto has species obliui-
scar & illæ ex memoria delebuntur?
Quanto labore præteritum tranquillita-
tis statum & mundanorum obliuio-
nem, quæ nunc habeo recuperare eas e-
rit? Quid proderit corpore parentes re-
liquisse, si corde & memoria ad eosdem
redeam? & cum illis conuerter & agam?
Hæc dicens & apud se perpendens, ma-
nipulum literarum, ut allatus erat, in i-
gnem conicit, inquit: *Ite cogitationes
patria, pariter concremimini, ne me ulterius
ad illa, qua fugi, reuocare tentetis.* Non
solum nullam epistolam legere uoluit,
sed nec manipulum dissoluere, nec no-
mina, nec signa videre eorum, qui scri-
pserant, nec superscriptiones adspicere,
ne characterem noscens, memoria eor-
um illi obreperet, & tranquillitatem &
cordis pacem turbaret. De beatissi-
mo Patre nostro Ignatio simile exem-
plum legitur. Quod iis conducit, qui-
bus non satis semel literas legisse, sed ser-
uant, ut post sæpius legant, iisque dele-
stentur, cognatorum memoriam re-
fricando. Si illas non combussisti non-
dum lectas, cur non comburis iam per-
lectas, & simul cum illis omnes sangui-
nis & carnis cogitationes, ne te amplius
turbent.

CAPVT III.

*Etiam predicationis titulo Religio-
so fugiendum consanguineorum
commercium, & profectio-
nem in patriam.*

QVIBVS DAM huiusmodi venit ten-
tatio, quod ire uelint in patriam &
cum cognatis agere, ut ibi concionen-
tur, & fructum spirituales animarum

faciant. Tentationibus huiusmodi bo-
no colore & fuce tectis & uelatis irrum-
pentibus, solet maus esse periculum,
quod non tentationes, sed iustæ ratio-
nes habeantur. Sanctissimus Bernardus
in uerba hæc: *Capite nobis vulpeculas par-
uulas, quæ demoliantur uineas:* dicit hanc
vnam vulpecularum esse, quæ intrans
fraude & specie recti solet multos per-
dere & destrucere. Et aliqui, quos dicit
sibi notos fuisse, hac ratione se perdi-
derunt, & putabant alios lucrifacere se
perdentes. Præsertim qui putabant fru-
ctum in parentibus & cognatis facere,
nam communiter illi apti non sunt, quod
non ita pridem cum eis luserint, ideo-
que eos non ea existimatione & obser-
uantia prosequuntur, quæ Euangelii
præconem deceat. Ideo & Christus Ser-
uator noster ait: *Amen dico uobis, quia ne-
mo propheta acceptus est in patria sua.* Et
Deus uolens Abraham magnum præco-
nem & patrem fidelium constituere, ius-
sit ut patriam exiret, & cognatos ami-
cos & notos relinqueret, & iret in Me-
sopotamiam, ubi à nemine nosceretur.
Dumque sanctus Paulus Hierosolymis
in templo in oratione esset (quod con-
sideratione dignum) dixit illi Deus, ut
inde discederet, & gentibus prædicaret,
quod Hierosolymis fructum non esset
facturus: *Non recipient testimonium tuum
de me.* O Domine hic notus sum, educa-
tus ad pedes Gamalielis, & sciunt me
persecutum fuisse, credent in te, & dum
alii sanctum Stephanum lapidabant, cu-
stodiebam ego vestes eorum. Vade, non
capis, exi ciuitatem hanc, in qua notus
es, uolo te gentium prædicatorem face-
re: *Ego in nationes longe mittam te.* Vbi
notus non eris, copiosum fructum fa-
cies. Et uideris tibi fructum in patria
facturus: & quid fructus inter consan-
guineos facere poteris? Quomodo illis
poteris prædicare & persuadere ut mun-
dum & delicias contemnunt; dum uide-
runt te inter carnem & sanguinem in de-
liciis habitum?

P. Pe-

Bern. serm.
64. sup. Can-
tica.
Cantic. 2. 15.

Luc. 4. 24.
Abraham
patriam de-
scendit.

S. Paulus
Hierosolymis
discedit ad
gentes.

Act. 22. 28.

Petrus de Ribadeneyra. Quidam è societate.

P. Petrus de Ribadeneyra in quibusdam dialogis manu-scriptis iucundum refert exemplum, quod cuidam è societate nostra contigit, qui affectu matris motus Messinam in patriam suam iuit: Cum sacerdos dæmonem quodam in templo adiuraret & exorcizaret, qui mulierem inuaserat; hunc intrasse ait vt sacerdoti auxilio esset; cœpisse dæmoni minari, & Dei nomine impetrare, vt corpore hoc exiret. Spiritus malignus nil respondebat aliud quam Mamma, Mamma. Quæ responsio omnibus apta videbatur, quorquod eum & aduentus causam nouerant; ipse vero rubore suffusus est. Idem & tibi responderi poterit, quando in patria aliis prædicas & mones, vt se mortificent, deliciis oblectamentisq; mundi valedeant.

Seuerus Sulpitius dialo- go. Quidam ex eremo abiens falso amore suorum impulsus, à dæmone posside- tur.

Aliud non iucundum sed terribile exemplum refert Seuerus Sulpitius, quod & hæc facit. Iuuenem quondam ex Asia natum, bonis temporalibus affluentem & genere illustrem, cui vxor & filius erat, etiam Ægypti tribunum, in itinere causa negotiorum suorum, necesse habuisse transire eremum, quam incolebant Patres. Vbi multa monasteria & cellas videbat monachorum, & sermones & colloquia habebat cum Abbate Ioanne, qui ei proponebat de iis, quæ ad animæ salutem pertinebant. Quo sermone tam motus est, vt domum non rediret, sed mundo relicto tam insolitam in eremo vitam cepit, & tam virtuti studuit, vt breui post tempore multos seniorum excelleret. Tam prospero vento eo nauigante inuasit eum valida tentatio, quæ suggerbat, præstare ad seculum redire, & vxoris & filii salutem curare, cum factis illi persuasum esset, illum non sibi soli natum esse. Hoc charitatis colore deceptus iam quarto in solitudine expleto anno, viam patriam versus ingreditur, & quoddam monasterium transiens, & monachos visitans mentem eis aperiebat; qui omnes diaboli tentationem dicebant, & multos hoc modo

ab eo in fraudem collectos. Ille vero non illos audit, sed in suo proposito perstat, & monachis valedicit, vt iter suum conficeret. Vix iam monasterium exierat, cum Deo permittente à diabolo possideretur, qui tam illum excruciat, vt ipse se dentibus propriis discerperet, & spumas ore eiceret. Fuit brachijs in monasterium delatus, vbi ob ferociam necesse fuit illum manibus & pedibus vinciri & in carcerem conici (dignum sane fugitiuis supplicium) Et quamuis pro illo monachi Deum rogarent, & diabolum exorcizarent; tamen permittit Deus, ne illum, nisi post duos annos, desereret. Quibus elapsis se liberatam locam rediit, & vitam monachalem egit: alijs magnum terrorem incutens, vt in eo, quod cœpissent, perseverarent, & vt nullus falso pietatis colore se decipi pateretur. Hinc facile est colligere, quam alienus Religiosus esse debeat ab his in patriam profectioibus & cognatorum visitationibus quamuis titulo prætextuque concionandi & fructum animarum faciendi fieret, nam sancti dicunt tentationem esse, & multum in iis periculi & incommodi situm esse. Quid ergo erit, dum quis eo solum vadit vt illos consoletur, & ipse solatium inueniat?

CAPVT IV.

Nihil Religioso magis cauendum, quam ne se cognatorum negociis implicet.

SVper omnia cauendum Religioso, ne quam curam negotiorum pro consanguineis in se recipiat, & se iisdem occupet, ob multa & magna incommoda & pericula inde oriunda. Dicit sanctus Gregorius, plurimos esse, qui postquam bonis omnique eo, quod in mundo possidebant, & quod maius est, sibi